

Näenkö vain kaunista unta?

Eilen oli Mikkelin päivä eli arkkienkeli Mikaelille omistettu sunnuntai. Monissa saarnoissa puhuttiin muistakin enkeleistä. Tänään kerron siitä, mitä eräs vainottu kristitty koki vankilassa ollessaan - ja sen jälkeen.

Kristittyjen vainot

Me elämme tällä hetkellä maailmanhistorian suurinta kristittyjen vainon aikaa. Jeesus sanoi omilleen, ystävilleen: *'Ei ole palvelija herraansa suurempi.'* Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat. Joh 15:20 – Sen saivat Jeesuksen apostolit kokea. Ainoastaan Johannes eli vanhaksi, muut surmattiin Jeesuksen todistuksen tähden jo nuorina.

Apostolien tekojen luvussa 12 kerrotaan, miten kuningas Herodes ryhtyi väkivaltaisiin toimiin muutamia seurakunnan jäseniä vastaan. 2. Hän mestautti Jaakobin, Johanneksen veljen. Ei tiedetä, miksi hänet surmattiin, mutta huomattuaan sen olevan juutalaisille mieleen Herodes vielä käski vangita Pietarinkin. Kenties arveltiin, että koko seurakunta luhistuu, kun johtajat surmataaan. (Näin toimittiin myös Iranissa 1990-luvulla, jolloin moni kirkon johtaja sai surmansa.)

Pietari pantiin turvasäilöön odottamaan kohtalokasta miekan iskua, koska "sattui" olemaan pääsiäisviikko. Silloin oli lailla kiellettyä panna toimeen kuolemantuomioita. Tähän liittyy lähes huvittavia piirteitä. *Herodes pani Pietarin telkien taakse ja määräsi häntä vartioimaan neljä nelimiehistä sotilasvartiostoa.* Hänet kahlittiin kahden vartijan väliin, ettei hän varmasti karkaisi. Liekö Herodeksella ollut mielessään tyhjän haudan tapahtumat tai se kerta, jolloin enkeli oli vapauttanut koko apostolien joukon Jerusalemin vankilasta. Nyt pyrittiin maksimoimaan se, ettei Pietari pääsisi karkaamaan.

Seurakunta rukoili lakkaamatta

Tämä oli Pietarin ja seurakunnan pitkäperjantai. Millainen olisi heidän pääsiäisensä? Saisiko Pietari surmansa, niin kuin kaikki odottivat. Mitä seurakunta voisi enää tehdä? Jos he lähtisivät Herodeksen luokse anomaan

Pietarille armoa, ehkä hekin joutuisivat samaan vankilaan. Seurakunnalla oli kuitenkin yksi tie avoin: yhteinen rukous. *"Mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä."* (j. 5) - Jaakob, Herran veli, kirjoitti kirjeessään: *"Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan."* Jaak 5:18 - Juuri niin Jerusalemin seurakunta rukoili lukittujen ovien takana. Se oli kiihkeää, intensiivistä, päämäärään pyrkivää rukousta. Heillä oli kiire saada vastaus. Tunnit kuluivat nopeasti ja pyöveli jo teoitteli miekkaansa Pietaria varten.

Mitä he rukoilivat? Emme tiedä. Mutta sen tiedämme, että he eivät olleet varautuneet siihen vastaukseen, jonka Jumala antoi.

Pietarin vapautuminen

Mitä Pietari teki vankilassa odottaessaan huomista teloitusta? Väentelikö hän käsiään epätoivoisena? Ramppasiko hän selliään laidasta laitaan kahleet kolisten huolissaan siitä, mitä hänelle oli tapahtumassa? Huusiko hän Jumalalle: ”MIKSI, MIKSI, MIKSI?” Mitä hän teki? Luukas kertoo, että hän *"nukkui"*! Uskomatonta! Hän nukkui vieläpä hyvin sikeästi. Näin voi tehdä vain ihminen, jolla on kaikki asiat kunnossa Jumalan kanssa. **Hyvä omatunto on paras päänalunen!**

Pietari kykeni nyt ottamaan kaiken Herran kädestä, olipa se hyvää tai paha. Pietari ymmärsi varsin hyvin, mikä häntä oli aamulla odottamassa. Kävisi vain humahdus ja hän olisi pian päätä lyhyempi. ”Hyvästi kavala maailma. Pietari lähti nyt.” Pietari oli valmis, siksi hän nukkui. Hän pääsi rakkaan Herransa luo. Hän luotti elämänsä Jumalan käsiin: ”Tapahtu koon minulle Sinun tahtosi.” Entä me? Olemmeko me löytäneet sellaisen levon Herrassa, että me saamme ottaa kaiken kiitollisina Vapahtajamme haavoitetusta kädestä? Tapah tuipa meille mitä tahansa. Vai täytyykö sydämemme heti ensimmäisen vaikeuden tullessa syyttävillä ”miksi” -kysymyksillä?

Näyttää siltä, että elämämme arvot lokahtavat paikoilleen, kun joudumme kohtaamaan oman kuolevaisuutemme. Professori Tiirilä on sanonut, että yksi kunnan sydänkohtaus opetti hänelle enemmän teologiaa kuin kymmenen vuoden opinnot teologisessa tiedekunnassa. Erik Ewaldsin mukaan

vain se, joka on valmis kuolemaan, voi alkaa elää. Kuolemaa pelätään siksi, ettei haluta luopua siitä elämästä, joka on jäänyt elämättä. Oletko sinä valmis kuolemaan, jotta voisit aloittaa todellisen elämän? Itse olen saanut olla muutaman kerran kuoleman kanssa kasvokkain. Silloin olen todennut, miten vähän aineelliset arvot merkitsevät iankaikkisten rinnalla. Sen jälkeen on jokainen päivä ollut elämäni viimeinen päivä. Siksi voin elää täysillä tänään.

Tähän väliin laulu:

Joka korkeimman suojassa istuu (Pekka Salminen)

Pietarin nukkuessa sikeästi vankiselli täyttyi valolla ja tapahtumat alkoivat vyöryä sellaisella nopeudella, ettei edes sangviininen Pietarikaan pysynyt kärryillä. ”Hei mies, *nouse kiireesti.*” - ja kahleet putosivat kolisten hänen käsistään. ”*Vyötä vaatteesi ja pane kengät jalkaasi.*” Ja hän teki niin. Unenpöppöröinen Pietari tekee vaistomaisesti pukeutumiseen liittyvät liikkeet luullen koko ajan olevansa edelleen täysin unessa. Eihän tällaista voi todellisuudessa tapahtua. Johan nuo vartijatkin olisivat heränneet tuohon kirkkaaseen valoon tai viimeistään tuohon kauheaan kolinaan, kun kahleet tipahtivat kivipermannolle. ”*Heitä viitta harteillesi ja seuraa minua.*”

Niin sitä mentiin peräkanaa sellin ovesta ulos, pihan poikki, ensimmäisen vartioston ja toisen vartioston ohi rautaportille saakka ja siitä ulos kadulle. Parin korttelin päässä Pietari huomasi seisovansa yksinään keskellä Jerusalemin yötä.

”Totisesti, nyt tiedän, mitä tapahtui! Herra lähetti enkelinsä ja auttoi minut Herodeksen käsistä, pelasti minut kaikesta siitä, mitä tämä kansa toivoi minulle tapahtuvan.” Apt 12:11 – Ihmisten odotukset ja Jumalan suunnitelmat kulkivat tällä kertaa täysin eri latuja!

Samanlaisia kokemuksia on ollut monilla muillakin Jumalan palvelijoilla. Esimerkiksi intialainen Sadhu Sundar Singh koki vapautumisen varmalta kuolemalta, kun enkeli veti hänet ylös lukitusta kaivosta.

Keskelle rukouskokousta

Jos Pietarin oli hyvin helppo päästä ulos tiukasti vartioidusta vankilasta, hänellä oli tosi vaikea päästä sisälle seurakunnan rukouskokoukseen. Ajatelkaa nyt, Pietari joutui kolkuttamaan ja kolkuttamaan Marian ulko-ovella, eikä kukaan tullut avaamaan. ”*Johan tässä naapuritkin heräävät. Tulkaa nyt jo avaamaan.*” Palvelustyttö oli tunnistanut Pietarin äänen, muttei älynnyt innoissaan avata ovea. Kukaan ei uskonut, että se oli Pietari! 15. ”*Oletko järjiltäsi?*” sanoivat toiset. Tytön yhä inttäessä he sanoivat: ”*Se on hänen enkelinsä.*” 16. Mutta Pietari kolkutti kolkuttamistaan. Lopulta he menivät avaamaan ja säikähtivät, kun näkivät hänet. Mitä he säikähtivät? Sitäkö, että Pietari oli pakotettu johtamaan vainoajat seurakunnan ovelle? Vai mitä? En tiedä. Mutta meteli siitä ainakin nousi. Shhhhh! Pietari viittasi kädellään heitä olemaan hiljaa ja kertoi, kuinka Herra oli tuonut hänet ulos vankilasta. Seuraava lause osoittaa, miten hän oli saanut kasvaa johtajuudessa: *Hän pyysi heitä ilmoittamaan Jaakobille ja muille veljille, mitä oli tapahtunut, ja sitten hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.*

Miten tästä eteenpäin?

Tämän kokemuksen seurauksena Pietari ei ruvennut pöyhkeilemään ja otamaan tarpeettomia riskejä. Hän oli saanut enkelin avulla kokea ylikuonnollisen vapautumisen varmalta kuolemalta. Se ei kuitenkaan johtanut siihen, että hän voisi tästä lähtien uhmata mitä tahansa vaaroja. Ei, vaan hän kätkeytyi viisaasti julkisuudelta. Hän meni varmaankin kyselemään Herralta, että miten tästä eteenpäin. Me tiedämme, että myöhemmin Pietari kohtasi Mestarinsa, kun hänet naulattiin ristille Roomassa pää alaspäin.

Vapauteen!

Tämä Luukkaan tallentama ihmevapautuminen kertoo meille siitä, että Jumalalle ei mikään ole mahdotonta. Ihmiset olivat tehneet kaikkensa varmistukseksi ettei Pietari pääse vapaaksi. Silti Jumala vapautti hänet. Olkoon meidän itse aiheutettu tai muiden rakentama vankilamme mikä tahansa, Jumalalla on keinonsa vapauttaa meidät kaikesta tästä. Olkoon se sitten jokin riippuvuus, alkoholi, huumeet, rahapelit, seksi, syöminen, ostaminen, katkeruus, kaunaisuus, anteeksiantamattomuus, kuolemanpelko tai jokin muu sellainen. Jeesuksen veri voi puhdistaa meidät kaikesta syyl-

lisyydestä ja häpeästä. Jeesuksen risti voi vapauttaa meidät kaikesta orjuudesta – kaikenlaisista vankiloista.

Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan, kun Hän antoi meille Poikansa. Kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssaan! Paavali kirjoittaa: *Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis lujina älkääkää alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen.* Gal 5:1

Kiitos rakas Taivaan isä, että sinä et lähettänyt Jeesusta tuomitsemaan meitä vankilaan, vaan päästämään meidät vapaiksi kaikenlaisista vankiloista. Kosketa meitä rakkauden vapauttavalla voimalla tässä ja nyt. Jeesuksen kalliissa nimessä. Amen.